

در فاصله
سال‌های ۲۰۱۰ تا
۲۰۱۴، حملات
تروریستی در
سین کیانگ یا
مناطق مرتبط
با آن (مثلاً حمله
کونمینگ) جان
۴۶۸ نفر را گرفت
و ۵۴۸ نفر را
مجروح کرد

اصلی علاقه چین به گشتزنی در ناحیه بدخشان و حمایت از ساختمان فوق‌الذکر یک تیپ کوهستانی برای نیروهای امنیتی افغانستان بود. در دهه ۲۰۱۰، مقامات انگلیسی تعدادی از حملات تروریستی اویغور را نه تنها سین کیانگ، بلکه در مناطق داخلی چین از جمله یک حمله انتحاری را در میدان تیانان من را در اکتبر ۲۰۱۳ و یک حمله دسته‌جمعی در ایستگاه قطار کونمینگ را در مارس ۲۰۱۴ گزارش کردند. در فاصله سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۴، حملات تروریستی در سین کیانگ یا مناطق مرتبط با آن (مثلاً حمله کونمینگ) جان ۴۶۸ نفر را گرفت و ۵۴۸ نفر را مجروح کرد [۲، ص ۵۷۴].

چین از پتانسیل تروریسم و جدائی‌طلبی اویغور برای نفوذ و گسترش از افغانستان و پاکستان به آسیای مرکزی و منطقه خاورمیانه و بی‌ثبات کردن مرزهای غربی خود هراس دارد. پیدایش دولت اسلامی (داعش) به عنوان یک نیروی بزرگ منطقه در سال ۲۰۱۴ به این نگرانی‌ها دامن زد، زیرا این جنبش آرزوی خود برای گسترش خلافت خود اعلام شده‌اش به سین کیانگ هم اعلام کرد و برخی از افغان‌ها نیز خواهان تأسیس رژیمی به سبک داعش در افغانستان شدند [۶، ص ۱۸].

در فوریه ۲۰۱۸ داعش با انتشار ویدیویی که اویغورها در آن قول داده بودند که برای انجام حملات به خانه بازخواهند گشت، تهدید مستقیمی را علیه چین صادر کرد [۷، ص ۳]. پیوستن تروریست‌های اویغور و سایر گروه‌های تروریستی در افغانستان، پاکستان و کشورهای آسیای مرکزی، یک کابوس امنیتی برای یکن خواهد بود.

تروریسم و بی‌ثباتی در افغانستان نه تنها بر خود چین، بلکه بر مناطق مرزی آسیای مرکزی که کشورهای آن در مجموع ۲۳ هزار کیلومتر مرز با افغانستان و ۳۳۰۰ کیلومتر مرز با چین دارند، تأثیری می‌گذارد [۵، ص ۹۰۰]. تهدیدات تروریستی و افراط‌گرایانه هم در داخل کشورها